

El procés de la restauració

Mentrestant anaven passant els mesos, les mestresses van morir i la finca va quedar en herència a l'Hospital de Vic. Vaig anar a veure el Dr. Cura, canonge de la catedral i membre del patronat de l'Hospital de Vic. Va estar molt satisfet de la visita i vaig entendre que ens ajudaria. Ell amb una comissió van venir a veure l'església i ens van dir que entenien que allò pertanyia al Bisbat de Barcelona i que, donat que al registre de la propietat parlava d'una àrea no gaire gran d'alzinar, que nosaltres poséssim les fites a una àrea d'aquelles dimensions tal com creguéssim oportú. Així ho vam fer i encara hi són si no les han tretes.

Un equip de feligresos de la parròquia va treballar amb entusiasme i va aconseguir una sensibilització silenciosa. Silenciosa, dic, perquè, tot i que se'n parlava, costava de recollir les ajudes necessàries. La primera persona que va fer el pas de confiança i encetar la llista de donants va ser un veí molt respectuós de la fe però no vinculat a la comunitat parroquial. Una comissió va anar porta per porta a demanar l'ajuda per a la restauració de l'església de Santa Justa de Lliçà d'Amunt. En començar les obres tot el poble s'hi va abocar, família per família i també l'Ajuntament. Pràcticament totes les institucions culturals i lúdiques del poble i entorns van fer seva la causa de Santa Justa. Va ser una acció assumida pels veïns de tota la població, i també per veïns de Santa Eulàlia de Ronçana i d'altres pobles veïns.

Van ser singulars per l'entusiasme i la dedicació que hi van esmerçar l'arquitecte que va dirigir les obres,

Pere Grau i Parera, el paleta Joan Pou, i l'arquitecte Lluís Bonet i Garí que, a les seves velleses, se'ns va posar desinteressadament a la nostra disposició amb tot i per tot. Recordo d'ell que em va dir: "Les cases s'han de respectar totes perquè els homes hi han viscut, les esglésies s'han de restaurar totes perquè els homes hi han pregat"

La institució que va sobresortir en l'aposta per Santa Justa va ser la Generalitat de Catalunya, la qual ens va concedir dues partides de les ajudes que solien concedir a qui demanava ajut per a unes obres per l'estil. Van dir que les partides ja estaven prèviament definides però que, si tothom es prenia la responsabilitat de redreçar els seus monuments com havia fet el poble de Lliçà d'Amunt, Catalunya sortiria de la deixadesa i estaria restaurada amb molt poc temps. Així és que en lloc d'una subvenció de 250.000 pessetes ens en van concedir dues. Van plantar un cartell informatiu, la fotografia del qual encara deu constar als arxius de la Generalitat perquè vaig veure com la feien.

Inauguració de Santa Justa un cop restaurada

El diumenge, dia 14 de novembre de 1982, es va celebrar la restauració de Santa Justa. El poble s'hi va abocar. L'Eucaristia, celebrada a l'alzinar, concelebrada per una multitud de poble (més de 600 persones) i nombrosos capellans, la va presidir el Cardenal Narcís Jubany. Civilment ens va honorar el Conseller de Cultura de la Generalitat l'Honorable Sr. Max Cahner, ja que per raons d'agenda no va poder assistir-hi el Molt Honorable President de la Generalitat Sr. Jordi Pujol. Van ser-hi Isidre Ballester alcalde de Lliçà i autoritats locals. En representació de l'arquitecte Lluís Bonet i Garí hi va assistir el seu fill Jordi Bonet i Armengol. La presència activa del Conseller de la Generalitat i la del Cardenal Arquebisbe eren, de per elles mateixes, una acta notarial a través de l'exercici de la propietat no discutida absolutament per ningú. Va haver-hi un doll de parlaments, actuació de corals, sardanes i refrigeri. N'hi ha informació gràfica i escrita en revistes locals. Entre altres que se'n van fer ressò despunta la revista "Ronçana" al número 115 de de nov.-des. de 1982.

Isidre Ballester alcalde, Mn. Joan Batlles, Sr. Jordi Bonet, H. Sr. Max Cahner, Dr. Jubany, presidien l'acte.